

ΛΑΒΑΡΟΝ

Μελοδ. Bellini, Norma, (Si parlerà), Α, ἀρ. 33

Λαμπρόν ἀναπετάσωμεν
τὸ Λάβαρον ἐκ νέου,
κ' ἐνθουσιώδεις ᾄσωμεν
τὸν ὕμνον τοῦ Τυρταίου.
Ἐμπρός, υἱοὶ Ἑλλήνων!
Τῶν δύο Κωνσταντίνων
τὸν θρόνον ἀναπλάσωμεν
ὡς ἄλλοτ' εὐκλεᾶ.

Πᾶς λόφος ἡμῶν φρούριον,
πυρκαϊᾶς ἐστία.
Ἀπλόνουσι πρὸς οὖριον
αἱ σκάφαι τὰ ἰστία.
Μᾶς χρίει θεῖον μῦρον
τὸ αἶμα τῶν μαρτύρων,
καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸν θούριον
ὁ λόχος των βοᾶ.

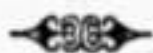

Ὁ τράχηλος τοῦ Ἑλληνοῦ
ὑπὸ ζυγὸν δὲν κύπτει.
Ἐθραύσθη ὡς ὑέλινος
ὁ κολοσσὸς καὶ πίπτει.

Αὐγὴ ἐλευθερίας
 προβαίν' εἰς ἀκρωρείας,
 κ' ἐσβέσθη ἡ πανσέληνος,
 τὸ ἄστρον τῶν δεινῶν.

—
 Ὅσ' εἰς τὴν μαύρην πίνομεν
 φιάλην τῆς δουλείας,
 ἀλλήλοις ἅς ἐκτείνωμεν
 τὰς χεῖρας τὰς δεσμίας.
 Ὡς μᾶς συνήνουν πόνοι,
 ἐλπίς ἅς μᾶς ἐνόνη.
 Κοινοῦ ζυγοῦ προκρίνομεν
 τὸν θάνατον κοινόν.

ΕΛΕΛΕΥ

Μετὰ. Σουγδική

Ὁ ἦχος τῶν σαλπίγγων
 εἰς ὄρη καὶ θαλάσσας
 κ' εἰς τὰς κοιλάδας πάσας
 ἀκούεται λαμπρός.
 Πᾶς Ἕλλην, ξίφος σφίγγων,
 ἐγέρθητι, κ' ἐμπρός!
 Τῶν Μαραθωνομάχων
 ἐγείρων τὴν σκιάν,
 εἰς βράχους ἀπὸ βράχων
 ἀκούεται παιάν·
 Ἐλελεῦ! Ἐλελεῦ! Ἐλελεῦ!

